

[Statsministeren.]

mulighederne på obligationsområdet, end man skal interessere sig for en dirigering af erhvervsinvesteringerne via disse fonds. Jeg tror også, at det måske kunne være hensigtsmæssigt at tage med ind den bedømmelse af kommunernes behov og kapitalproblem, som hr. Per Hækkerup med rette understregede.

Se, alt dette vil vi gerne; som hr. Per Hækkerup sagde, er det regeringens naturlige pligt at lægge op til en drøftelse heraf. Jeg har sagt det før og vil gerne sige det igen: skal der komme noget fornuftigt ud af en diskussion om den offentlige opsparing, der kan foregå gennem sådanne fondsdannelser, er det nødvendigt, at vi koncentrerer os om meget hurtigt at komme i gang med diskussionen om metoder for tilvejebringelse af disse fonds og metoder for deres anvendelse.

Hr. Per Hækkerup var inde på de udtalelser, jeg fremsatte i åbningstalen vedrørende det generelle økonomiske klima, og min udtalelse om, at konjunkturen var blevet forstærket af lovregler, af institutioner og af arbejdsmarkedsbestemmelser. Ja, det mener jeg er tilfældet.

For det første spørger hr. Per Hækkerup, hvad jeg mener med arbejdsmarkedsbestemmelser. Det kan jo ikke skjules, at i en situation, hvor højkonjunktoren kommer til os udefra, er vor automatiske pristalsregulering en ting, der forstærker højkonjunktoren; det kan ikke bestrides. Derfor kan det godt være — og det er jo sådan — at man mener, at pristalsreguleringen alligevel skal fastholdes, og der ligger ikke i det, jeg har sagt, nogen indicering af, at den skal ændres; der ligger en påpegnings af, at sådan virker vort økonomiske system.

Et andet forhold er, at næppe nogen vil hævde, at med de svingninger, der i et industrisamfund kan være fra branche til branche i den øjeblikkelige aktivitet, er bevægeligheden af arbejdskraften fuldt ud tilfredsstillende. Også det er et arbejdsmarkedsproblem.

Og institutionerne. Vor diskussion omkring obligationerne har jo ærlig talt ganske tydeligt vist, at der er nogle institutionsproblemer. Men der er også andre ting. Vi har jo den automatiske pristalsregulering indarbejdet i en masse lovregler, som ligger uden for den egentlige lønafregning. Det kan være, vi kommer til det resultat, at det skal bevares, men det er da i hvert fald rigtigt at understrege, at sådanne bestemmelser i sig selv øver en afgørende indflydelse på en højkonjunkturs udvikling, specielt når denne højkonjunktur kommer til os udefra.

Jeg vil da også gerne sige, at jeg synes, det er rigtigt at fremhæve lovreglerne. Ingen vil kunne bestride, at de lovregler, som denne regering gennemførte, i et vist omfang som et supplement til det, den tidligere regering gennemførte, har været medvirkende til, at vi fik en stabil pris- og omkostningsudvikling gennem hele 1968. Jeg kan ikke tro, at hr. Per Hækkerup er uenig med mig i den betragtning, som jo blev uddybet i min åbningstale, hvor jeg pegede på, at regeringen overalt, hvor den har direkte indflydelse, har lagt vægt på, at stabiliseringen af priser og omkostninger ikke blev brudt. Derfor tror jeg ikke, der er nogen grund for hr. Per Hækkerup til at spørge: hvad er det egentlig, statsministeren tænker på, når han i åbningstalen snakker om, at stigningen i pengeindkomsterne skal holdes inden for disse rammer?

Ja, det skal den. Det ærede medlem ved sikkert, at der i den seneste tid fra enkelte organisationer og arbejdspladser er fremsat udtalelser — jeg vil gerne sige: ofte i vendinger, der virker lidt forstemmende — som antyder, at et øget lønglidningspres må forventes bl. a. i forbindelse med overgangen til kildeskat. Jeg vil gerne sige, at regeringen finder virkelig, at der er grund til at advare mod disse og andre tendenser, som meget let vil kunne ødelægge grundlaget for opretholdelsen af en høj beskæftigelsesgrad den dag, afsætningsmulighederne på de udenlandske markeder bliver